

Det sidste problem, jeg skal nævne, er decentraliseringen af det støttede byggeri. Hvordan fastholder vi samtidig ønsket om at kunne gribe ind og sikre byggeri af et omfang, som vi synes der er behov for? Vil ministeren erklære sig villig til at følge udviklingen meget tæt og eventuelt benytte sig af sine styringsmuligheder, hvis yderligere decentralisering af det direkte støtte-byggeri betyder, at de behov, der er på nogle af de områder, vi også diskuterer her i Folketinget, ikke bliver tilgodeset? Og hvad stiller vi op med de kommuner, der i decentraliseringens hellige navn vælger sig fri for at løse denne opgave, som andre så skal løse, fordi de vælger at undlade at bygge almennyttigt byggeri?

Jeg skal derfor slutte af med at sige, at vi principielt er positive over for større fleksibilitet, at vi er tilhængere af demokrati, og at vi synes, habilitetsoplægget er fornuftigt, men at vores endelige stillingtagen vil afhænge af nogle af de centrale ting, jeg har nævnt i min tale her.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Jeg synes, hr. Villy Søvnald havde mange rigtige bemærkninger om lovforslaget, og jeg er også sikker på, at nogle af spørgsmålene kan afklares under udvalgsarbejdet.

Der er specielt én passus i det, hr. Villy Søvnald sagde, jeg gerne vil tage fat i, og det er, at han ikke bryder sig om nedgangen i boligbyggeriet. Dertil vil jeg sige, at jeg nu læser lovforslaget sådan, at det blot er en konsekvensberegning af, hvordan dette lovforslag vil indvirke på det. Men det er jo sådan – hvilket jo ikke er ukendt for hr. Villy Søvnald – at det er kommunerne, der bestemmer, hvor meget der skal bygges, og der er jo kommuner, der har behov for at bygge noget mere, end de gør for øjeblikket, og de har nu fri adgang til det, og nu behøver de endda ikke engang at være så nøjeregnende med, om det er den ene eller den anden boligtype, for nu kan der veksles mere frit mellem boligtyperne, og det er alt sammen godt.

Er hr. Villy Søvnald af den opfattelse, at vi skal tilbage til den situation, hvor vi herindefra styrer boligbyggeriet gennem kvoter? Jeg troede, SF var tilhænger af, at den beslutning skulle ligge i kommunerne.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må gøre hr. Hans Peter Baadsgaard opmærksom på, at da vi før jul diskuterede

ældreboligloven, havde vi en diskussion om forventningerne til byggeriet inden for det område, som jo nu bliver en del af den almene bolig, og at ministeren dengang gav tilsagn om at følge udviklingen nøje med henblik på at gribe ind i samarbejde med de partier, der havde stemt for ældreboligloven, med henblik på at sikre, at den optimistiske prognose for udviklingen i ældreboligbyggeriet, som ministeren havde – sådan betegnedes jeg det ikke dengang – også ville blive gennemført og indfriet.

Nu er det problem jo overført til det lovforslag, som vi diskuterer i dag, men jeg går ud fra, at det tilsagn, ministeren gav dengang, så også følger med over i den nye lovgivning, og hvis det er rigtigt, så kan den bemærkning, som står i dette lovforslag, og som hr. Villy Søvnald henviser til, jo ikke være rigtig, for dér forventes der en *nedgang* i byggeriet! Derfor bliver vi nødt til at få undersøgt dette nøje.

Det er også for Enhedslisten vigtigt at sikre, at det, som vi var enige om før jul, når det gælder ældreboligerne – nemlig at vi skal sikre dette byggeri – bliver overført til det lovforslag, som vi nu diskuterer, således at vi sikrer, at vi får det nødvendige ældreboligbyggeri og dermed også det nødvendige samlede antal nybyggede almene boliger efter den nye lovgivning.

Jeg går ud fra som en given ting, at vi får dette tilsagn, og så er den sag jo klar. Men jeg må bare gøre hr. Baadsgaard opmærksom på, at der altså er en selvmodsigelse i tingene, som vi skal have opklaret.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det var så det punkt, der satte gang i debatten!

Der står altså notorisk på side 42 – hvilket alle, der har læst bemærkningerne, har kunnet se – at det »antages endvidere, at der sker en reduktion i antallet af nyetablerede familie- og ældreboliger, der nogenlunde modsvarer det antal, som etableres ved ombygning af ungdomsboliger.« Det, som er realiteten, er altså, at der er nogle bemærkninger, som stemmer meget dårligt med de diskussioner, vi indtil nu har haft i Folketinget. Men boligministeren får jo ordet til en afrunding, og jeg formoder, at boligministeren så vil bekræfte, at det løfte, der blev givet, da vi vedtog ældreboligloven, var, at ministeren vil holde øje med området med henblik på at gribe ind, såfremt ældreboligbyggeriet ikke får det omfang, der var forudsat i lovgivningen.